

ønsker Ordet sat i Gaaseøjne — Forsvarer for, er jo Udtryk for, at man ønsker at foretage en Særbeskatning af Jorden. Man kan nok saa meget sige og nok saa tidt paastaa det modsatte — naar man vil foretage Erdraget i Bygningsværdien alene, saa nytter det ikke at beskatte Bygninger og Jord med den samme Promille, thi saa har man ved at lægge Erdraget ikke paa Helheden, men paa den ene Størrelse faktisk indført en Særskat paa Jorden og derigennem faktisk forladt det Standpunkt, man stod paa i 1923.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var meget kritisk, efter at have forklaret os, hvorfor de Konservative maa forlade det, som de skrev i deres Program i 1916, en Forklaring, der for mig og ganske sikkert for de allerfleste i dette Ting var aldeles fyldestgørende, samtidig med at den var tilintetgørende for det konservative Program paa dette Punkt (Latter). De Herrer synes at more sig, og det er jo rart. Det har jo været generende og en ubehagelig Pæl i Kødet, og derfor kan jeg godt forstaa det glædelige ved, at de nu opdager, at hele det Grundlag, hvorpaa disse Tanker var bygget, er faldet sammen, har vist sin komplette Umulighed, saaledes som skildret af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg forstaaer godt, at de glæder sig, og jeg glæder mig i og for sig ogsaa med dem, fordi de dog viser, at de har fundet en Vej ud til en Ordning, der er Udtryk for, at de ikke er saa langt fra vort Standpunkt, som de af agitatoriske Grunde ønsker at give det Udseende af.

Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil dog ikke undlade at bekende sin Tro i denne Sag for Tinget; og selv om han ikke viser denne Tro i Gerningerne — og det kunde jo tyde paa, at den ikke er saa overordentlig meget værd —, er han dog ærlig nok til at gøre os bekendt med den, og det har han gjort gennem den Artikel i Randers Dagblad, som jeg staaer med her (*Afbrydelse*: Randers Amtsavis). Ja, rigtigt, i Randers Amtsavis. Jeg skal tillade mig at citere ganske kort, hvad det ærede Medlem her har udtalt. Det ærede Medlem siger her: „At Grundskyldsspørgsmaalet er et vanskeligt Spørgsmaal for Venstre, har jeg altid erkendt. At Venstre gennem Forhandlingerne har ændret Regeringens oprindelige Forslag overordentlig meget og altsaa selvfølgelig mildnet det, har jeg altid givet Udtryk for. At der efter min Opfattelse kunde være forstandig Politik i fra konservativ Side, naar Grundskylden ikke kunde forhindres, da at søge

den gjort saa ufarlig som muligt, har jeg uden Held gjort mig til Talsmand for.“

Det ærede Medlem har ikke haft Held i sit Parti, og han har saa vist heller ikke haft Held her i Salen i Aften. Det ærede Medlem forsikrer Venstre om, at vi bestemmer ikke, hvad der er fornuftigt, eller hvad der er selvstændigt. Vi mener nu imidlertid at have givet et Bidrag dertil ved det Forslag, som vi medarbejder paa at faa gennemført. Men at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke er bestemmende for det fornuftige og selvstændige, har han i hvert Tilfælde ved den Bekendelse, som han her har afleveret, tydeligt givet Udtryk for.

Men det ærede Medlem har altsaa nu som de Konservative i det hele taget erklæret det foreliggende Lovforslag Krig, og det ærede Medlem støder da i Basunen og kalder sine Tropper til Kamp, men det forekommer mig ikke at være synderligt harmoniske Klange, det ærede Medlem i Aften har frembragt paa dette Instrument, særlig ikke, naar man hører Tonen fra Randers Amtsavis, og den har, medens det ærede Medlem har optraadt her, stadig klinget i mit Øre. Derfor er det, jeg har bedt om Ordet, for her synes det mig ikke, at den Mark Twain'ske Undskyldning for Pianisten kan fremføres: Ham maatte man ikke skyde paa, for han gjorde det, saa godt han kunde, paastod Forfatteren. Dette kan man ikke i denne Forbindelse sige om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Jeg betragter det Forslag, som nu her staaer for sin Gennemførelse i det høje Folketing, som, hvad jeg allerede har nævnt, et skattemæssigt Fremskridt. Naar man taler om Faren for Misbrug, vil jeg derom sige, at den kan man kun faa godtroende Personer til at faa Øje paa, thi enhver Beskatning kan jo misbruges. Tror det konservative Folkeparti virkelig, at Vælgerbefolkningen her i Landet er tilstrækkelig naiv til ikke, i hvert Tilfælde, naar dets Opmærksomhed bliver hænledt derpaa, at forstaa dette, at sidder der her i Landet et Styre, som vil misbruge en Skattelovgivning, og kan dette Styre finde et Flertal i den lovgivende Forsamling til at gennemføre et saadant Misbrug, kan intet i Verden hindre det. Hvad i al Verden skulde hindre et Styre, som vil en stærk Forøgelse af Ejendomsbeskatningen paa det gamle Ejendomsskyldsprincip Grund — hvad skulde hindre et Styre, som var i Stand til at gennemføre noget saadant, i at gennemføre det, ved en For-